no nový okres nemohl přejíti. Nemusil se proto nss ani zabývati otázkou, zda by, kdyby závazek takový býv. zastupitelskému okresu skutečně byl vzešel, závazek ten vůbec spadal pod ony, jaké má na mysli § 9 odst. 1 org. zák. St-l nemohl by pro sebe nic vytěžiti ani z § 9 odst. 3 cit. zák., ježto i když podle § 4 org. zák. okr. úřady vykonávají mimo jiné i práva, která podle předpisů, dosud platných, příslušela v Čechách zastupitelským okresům, nemůže se působnost ta vztahovati na právo ustanoviti zaměstnance nebo propůjčiti místo vyšší platové stupnice se zpětnou účinností ve stavu úřednictva bývalých zastupitelských okresů, když ve příčině úředníků zrušených korporací organisační zákon má ustanovení zvláštní v § 10 podle něhož (odst. 1) zaměstnanci zrušených korporací — pokud nejde o zaměstnance ve správě zvláštních zařízení podle odst. 1 věty 1 — přešli dnem 1. prosince 1928 do služby státní, a když pojmově je nemožno, zrušené korporaci ustanoviti zaměstnance nové, čemuž úplně je na roveň postaveno propůjčiti zaměstnanci zrušené korporace služební místo vyšší platové stupnice se zpětnou účinností. Propůjčení místa v 6. platové stupnici st-li nelze pokládati za pouhou záležitost administrativní, jak míní st-l, tedy za pouhou formu nebo pouhé osvědčení o právní situaci již před 1. prosincem 1928 založené, nýbrž nutno je v celém rozsahu a tedy i v oné části, která se týká doručení ustanovovacího dekretu, považovati za správní akt, jímž se právo teprve zakládá. Nemůže se tedy st-l s úspěchem dovolávati ani zásady kontinuity administrativní. Při tom je okolnost, že technicky bylo nemožno dekret o propůjčení místa ve vyšší platové stupnici st-li doručiti ještě před 1. prosincem 1928, když usnesení zsv-u bylo vydáno teprve 29. listopadu 1928, pro posouzení věci zcela nerozhodná a zákon organisační nemá také v té příčině žádných přechodných ustanovení.

Pokud konečně jde o poslední námitku, nemohl nss ani tuto shledati důvodnou, ježto z dekretu okr. úřadu v Kolíně z 19. prosince 1928 není zřejmo, že by zem. úřad byl ve věci samé rozhodl ve smyslu st-lem tvrzeném, ani že v té příčině okr. úřadu nějaký pokyn dal, a z pouhé interní činnosti úřadu správního i kdyby měla obsah takový, jak stížnost míní, st-l pro sebe žádných práv dovozovati nemůže.

Č. 10.816.

Pojištění úrazové. — Řízení správní (Slovensko): Rozhodnutí zem. úřadu v Bratislavě, vydané o odvolání z výměru zem. úřadovny pro dělnické pojištění na Slov. podle § 157 zák. čl. XIX:1907 ve znění § 24 vl. nař. č. 199/22 Sb. jest podle čl. 8 odst. 2 zák. č. 125/27 Sb. konečné.

(Nález ze dne 31. října 1933 č. 17.918.)

Prejudikatura: Boh. A 10.638/33.

Věc: Firma A. a M. v K. proti ministerstvu sociální péče (za zúč. Zem. úřadovnu pro děl. pojištění na Slov. adv. Dr. Frt. Šafář z Bratislavy) o úrazové pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Zemská úřadovna pro dělnické pojištění na Slov. v Bratislavě předepsala stěžující si firmě, která nepředložila v ustanovené lhůtě mzdové výkazy, podle § 19 min. nař. č. 4790/17 z moci úřední výměrem z 22. dubna 1927 z podniku: obchod se železem, zařaděného pod titul 36, do nebezpečenské třídy VI. a nebezpečenského procenta 30, za příspěvkové období 1926 pojistné částkou 2.922.— Kč s úroky od 15. ledna 1927. Zem. úřad v Bratislavě námitkám podaným firmou proti tomcto výměru rozhodnutím z 20. listopadu 1928 nevyhověl a poučil ji, že z tohoto rozhodnutí může se odvolati k min. soc. péče. Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. soc. péče odvolání, jež firma z tohoto rozhodnutí podala, z důvodů věcných.

Maje rozhodovati o stížnosti, podané na toto rozhodnutí, musil si nss především z povinosti úřední rozřešiti otázku, zda žal. úřad byl příslušný, aby vydal v tomto sporu věcné rozhodnutí.

Nař. rozhodnutí jest instančním vyřízením odvolání, jež podala stěžující si firma z rozhodnutí zem. úřadu v Bratislavě, kterým nebylo vyhověno jejímu odvolání z platebního výměru zem. úřadovny pro dělnické pojištění na Slov. Zem. úřad v Bratislavě rozhodl tedy jako úřad odvolací podle § 157 zák. čl. XIX:1907 ve znění vl. nař. č. 199/22 za účinnosti zák. o organisaci politické správy č. 125/27.

Opíraje se o usnesení svého adm. plena z 22. května 1933, vyslovil a odůvodnil nss již v nál. Boh. A 10.638/33 právní názor, že rozhodnutí zem. úřadu, vydané o odvolání z výměru zem. úřadovny pro dělnické pojištění na Slov. podle § 157 zák. čl. XIX:1907 ve znění § 24 vl. nař. č. 199/22 jest podle čl. 8 odst. 2 zák. č. 125/27 konečné.

O správnosti tohoto právního názoru vyslovil zástupce zúčastněné strany při ústním líčení pochybnosti vzhledem k důsledkům, ke kterým by prý vedl. Poukazoval totiž k tomu, že důsledkem uvedeného názoru by bylo, že by bylo nutno hleděti na platební rozkazy zem. úřadovny pro dělnické pojištění na Slov. jako na akt mající právní povahu rozhodnutí úřadu a tím přiznati implicite této úřadovně charakter správního (politického) úřadu, takže by pak úřadovna, vydávajíc platební příkaz na peněžité plnění, nepřesahující částky 200 Kč, rozhodovala podle čl. 8 odst. 3 zák. č. 125/27 s platností konečnou, a nebylo by možno na takový platební výměr podati ani stížnost k nss-u, poněvadž podle § 2 zák. o ss úřady správními, na jejichž rozhodnutí neb opatření lze si stěžovati u nss-u, jsou jen orgány správy státní, zemské, okresní a obecní, k nimž však zem. úřadovna nenáleží.

Tyto pochybnosti jsou neodůvodněné již proto, poněvadž spočívají na mylném výkladu shora cit. usnesení adm. plena a nálezu, neboť v nich nebylo nikde uvedeno, že by zem. úřadovna pro dělnické pojištění na Slov. nebo úrazové pojišťovny dělnické v zemích historických byly úřady správními (politickými). Ale jen na politické úřady vztahuje se zákon o organisaci politické správy č. 125/27 a tedy také ustanovení 3. odst. článku 8 tohoto zák. o nepřípustnosti odvolání při sporech, jejichž předmětem jest peněžité plnění nepřesahující částky

200 Kč. Jest proto pro posouzení otázky přípustnosti odvolání z platebních výměrů řečených nositelů pojištění skutečnost, znějí-li na peněžité plnění do 200 Kč či vyšší, nerozhodná, takže k důsledkům, na které poukazoval zástupce zúčastněné strany, plynoucím domněle z právního názoru, vysloveného ve shora cit. usnesení adm. plena a nálezu, dojíti nemůže.

Podle toho, co výše bylo řečeno, nebylo min. soc. péče příslušné, aby v tomto sporu, v němž rozhodnutí zem. úřadu v Bratislavě bylo vydáno za účinnosti organ. zák., o odvolání podaném z tohoto rozhodnutí věcně rozhodlo. Jestliže tak učinilo přece, místo aby odvolání odmítlo jako nepřípustné, a učinilo jen z moci úřední opatření, aby v rozhodnutí tom dáno bylo správné poučení, že jest konečné, vzhledem k tomu, že nesprávné právní poučení nemůže býti straně na újmu (§ 71 odst. 2 vl. nař. č. 8/28), octlo se svým postupem v rozporu s platným parávním řádem, osobivši si kompetenci, jež mu po zákonu nepřísluší.

Č. 10.817.

Zdravotnictví. — Pojištění nemocenské. — Řízení před nss-em (Slovensko): Rozhodnutím podle § 2 zák. o ss není výměr min. zdrav., kterým min. k dotazu obce vyslovilo, že obec je podle § 21 zák. č. 77/1927 ve spojení s předpisy zák. č. 221/24 povinna zapraviti 20%ní příspěvek na ošetřovací útraty ve veř. nemocnici, kterých nelze vymoci na ošetřovaném anebo na jiných osobách fysických nebo právnických, povinných podle zák. nebo z jiného právního titulu je hraditi.

(Nález ze dne 31. října 1933 č. 17.920.)

Věc: Obec B. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy (odb. r. Jar. Špindler) o příspěvek na ošetřovací útraty.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Min. zdravotnictví předepsalo platebním výměrem z 12. září 1930 podle § 21 zák. č. 77/27 a vl. nař. č. 157/27 stěžující si obci za jejího příslušníka Štěpána M., ošetřovaného ve všeobecné župní nemocnici v T. v době od 5. srpna 1928 do 31. března 1930, čímž vznikly ošetřovací útraty 14.496 Kč, po odečtení 672 Kč, zaplacených okresní nemocenskou pojišťovnou v D. jako ošetřovné připadající na 28 dní, ze zbytku 13.824 Kč — 20% náhradu těchto útrat částkou 2.764 Kč 80 h. Podáním ze 13. října 1930 požádala stěžující si obec jmenované min., aby jí sdělilo, zda jest skutečně její povinností, aby tuto částku zaplatila, při čemž poukazovala k tomu, že Š. M. je členem okr. nemoc. pojišťovny v D. a že léčebné, vzniklé ošetřováním pojištěnců okr. nemoc. pojišťoven ve veř. nemocnicích po 28 dnech, hradí stát. Toto podání vyřídilo žal. min. nař. výnosem takto: »K tamnímu dožádání ze 13. října 1930 se sděluje: Jest pravda, že stát, resp. min. zdrav. hradí nedobytné léčebné, vzniklé ošetřováním pojištěnců okr. nemoc. pojišťoven ve veř. nemocnicích, které vzešlo po 28 dnech jejich ústavního